

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB12 : 1849

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB12 : 1849", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2005 , s. 51. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb12-txt-shoot-n77.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB12:77

#

I en *Anmærkning til § 255* hvor M. taler om »den Erfaring, at der ere mange Døbte, som ikke ere personlig Gjenfødte og Troende«, forklarer han dette af flere Grunde, blandt Andet »af Kirkens ufuldkomne Forvaltning af Sacramentet, idet den ofte har givet Daaben til Saadanne, om hvilke den menneskeligviis maatte forudsætte, at Betingelserne vilde fattes for Naadegavens Udvikling«.

[a] Martensen.

See, det var en anden Snak. Der, har M. nok ikke confereret med Mynster. Ved Hjælp af det Martensenske er Stats-Kirken sprængt, han som jo antager, at der ere Tusinder og Tusinder, som ikke ere Troende og Gjenfødte, men deres Børn ere jo altsaa at udelukke fra Daaben. Mynster forstaaer sig bedre paa Stats-Kirke, han vil endogsaa have Børnene tagne med Magt for at døbes.

I den følgende § har han dog selv mærket noget, og indseer, at man let kunde komme til consequent at opgive Barnedaaben.

Derpaa gaaer det da som sædvanligt, han bestemmer egl. slet Intet; han antager nu i § 256, at man udenvidere skal døbe alle Børn.

Det er dog Spilfægterier som Alt.